

„Az ihlet: fájdalmas, nehéz; végre a dolgokat nézni önmagunk helyett.”

„Ó, esztelen és csalfa képzelet, mily retteget tudsz kelteni bennem az esetleg bekövetkező események előrelátásával! Vágy taplója, meddig leselkedsz rám?”

„[...] minden fejlődésében megrekedt nép ebben az állapotban él. Nemzete sorsába aligha szól bele, bár ő alkotja alapját; egyfajta kivetettség, gyökértelenség a valódi hazája.”

„oly részrehajló és megvesztegethető lett, mint a többi német collegai Pesten és – Bécsben”

„Rossz stiliszta volt. Mondatai oda estek, ahova puffantak. Volt hova esniök, és volt hova puffanniuk.”

„A halálnak bele kell épülnie a versbe, hogy a sorok életre kelhessenek.”

„Nem folytathatom ott, ahol abbahagytam, s mégis úgy kell folytatnom, és ott, ahol abbahagytam.”

„Népünk egy ezer évvel ezelőtti ázsiai kultúra letéteményese. Egyedülálló kultúra, ami ilyen formában ma már Ázsiában se lelhető meg. Közben ugyanis az ázsiai kultúrák szükségszerűen továbbfejlődtek, a miénk azonban elvágva forrásaitól változatlan maradt, alapjában rezervátumaként a tovamozduló időnek.”

„Weil kedvéért tanultam meg franciául”

„az academiát, melynek eredetileg kitűzött célja előttem mindig szent volt, nem képzelhettem azonosíthatónak annak egyes bármily befolyásos tagjaival, sem ezeknek érdekeit amannak föladatával öszszeforraszthatóknak”

„Az élet: a semmi feladása.
A művészet: a tárgyak feladása.
A szentség: önmagunk feladása.”

Irodalomtörténeti Közlemények

A Bölcsészettudományi Kutatóközpont
Irodalomtudományi Intézetének folyóirata

2021/5

5

2021

ItK

A tartalomból

II. Rákóczi Ferenc

Pilinszky János

Gyöngyösi István

Frankenburg Adolf